

COMPAREIXENÇA CCOO DE CATALUNYA A LA COMISSIÓ DE BENESTAR, FAMÍLIA I IMMIGRACIÓ SOBRE TRAMITACIÓ DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI DE LA RGC

7 D'OCTUBRE 2014

Diputades, diputats,

A aquestes alçades és innecessari parlar de què és la RGC i de per què és

Per tant, em limitaré a plantejar tres arguments diferents, però complementaris, de perquè és imprescindible que la Llei de la RGC sigui aprovada de forma immediata com a resposta decidida a la pobresa i l'exclusió social.

1. El primer argument és el de caire **legal**.

En un moment com l'actual de continues referències al marc legal vigent, la reivindicació d'una RGC no és un vel·leïtat d'uns quants, sinó l'exigència que es compleixi un dels drets establerts a la nostra norma d'autogovern: l'EAC.

En el seu article 24.3. l'EAC diu que *"les persones o les famílies que es troben en situació de pobresa tenen dret a accedir a una RGC que els assegurï els mínims d'una vida digna"*

Per la seva banda, la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic al seu preàmbul determina que *"amb l'objectiu de fer realitat el compromís per la igualtat d'oportunitats de les persones i la cohesió social, es garanteixen amb aquesta llei ingressos econòmics dignes per a totes les persones"* i en el seu article 15 determina situació de necessitat quan hi ha manca de recursos econòmics perquè els ingressos personals són inferiors a l'IRSC.

Així doncs, aquest Parlament té un manament de garantir una renda a qui estigui en situació de necessitat per ingressos inferiors a l'IRSC.

2. Però hi ha un segon argument, aquest el de la crua realitat que mostren les **xifres estadístiques**.

Sense ànim de repetir dades sobradament conegudes sobre la situació en la qual viuen milers de persones a Catalunya, sobre risc de pobresa i exclusió, sobre atur, sobre llars sense actius ocupats i sense ingressos, sobre desnonaments, sobre famílies que no poden fer front a despeses imprevistes, sobre tones d'aliments que reparteix el Banc dels aliments i altres entitats, sobre pobresa infantil... permeti'm que només faci referència a dues dades que mostren l'empitjorament de la situació i que exigeixen una resposta immediata.

La primera és que 194.000 persones aturades, no perceben cap tipus de protecció per atur, això és el 34% del total, perquè la cobertura de l'atur és del 64,9% (19 punts per sota del que era el 2008). Moltes d'aquestes persones i les seves famílies, no disposen de cap renda alternativa, en part perquè no poden accedir a una RMI que ha perdut la seva finalitat: ser el darrer ingrés de subsistència... i estan condemnats a la pobresa i l'exclusió.

La segona és la pobresa laboral que va augmentant dia a dia i que és el resultat d'un mercat de treball cada cop més precaritzat: amb baixos salaris, jornades parcials, desregularització de les condicions de treball, que combinat amb un sistema de protecció insuficient i unes llars cada cop més empobrides eliminen cada cop més la possibilitat de coixí familiar per a qui no té recursos suficients, resulta un creixent risc de ser pobre també quan es té feina.

La situació és d'emergència social perquè les condicions de vida de moltes persones que viuen a Catalunya no ha parat d'empitjorar des de l'inici de la crisi, agreujades per les polítiques de retallades imposades pels governs.

3. el darrer, però no menys important argument és el de la **justícia social i el ple exercici de la democràcia**.

Catalunya presenta uns nivells de desigualtat superiors a la mitjana de la UE-27 amb una major concentració de la renda en la població més rica i un major empobriment dels pobres.

La única via per a evitar la fractura social és reduir la desigualtat i la RGC pot contribuir, mitjançant la redistribució de la renda, a un model social de drets i cohesió social.

La RGC ha de ser una resposta a la pobresa i l'exclusió però també ha de permetre la promoció i, des de la cobertura dels mínims per una vida digna.

És de justícia garantir una renda que asseguri els mínims d'una vida digna a tota la ciutadania, que empoderi les persones que hi tinguin dret i permeti la seva llibertat individual i les llibertats col·lectives pròpies d'un Estat Social i de dret.

El fet de que aquesta proposició de llei emani d'una Iniciativa Legislativa popular que va aconseguir més de 120.000 signatures, compromet aquest Parlament a donar resposta, no només a aquelles persones que necessiten urgentment una RGC sinó també als milers de ciutadans i ciutadanes que amb la seva signatura estan reclamant als seus representants una llei que garanteixi el dret a uns ingressos que permetin dur una vida digna.

Poden triar l'argument que més els faci el pes però responguin a la crida que els hem fet la ciutadania i garanteixin una renda a qui té una urgent situació de necessitat.

No hi ha excuses. Els pressupostos són ajustats, però han de fixar-se prioritats en les persones i les seves necessitats.

No demorin més el dret, perquè la ciutadania en situació de necessitat té urgència en que es doni una resposta en forma de RGC.